

מ"י 13028/08/18 - אילנית יהב בלילה, אפרת יהב בלילה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 13028-08-18 מדינת ישראל נ' יהב בלילה

לפני כבוד השופט עדי יעקובוביץ
המבקשות:

1. אילנית יהב בלילה
 2. אפרת יהב בלילה
- באמצעות ב"כ עו"ד אורי קינן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשה מטעמן של המבקשות לאסור את פרסום שמן בהקשר לפרשה בה הן נחשדות.

לטענת המבקשות, ייגרם להן נזק כבד כתוצאה מפרסום שמן.

בא כוחן עמד על כך כי בשלב זה על המבקשות ליהנות מחזקת החפות וכן כי בשל מצבה הנפשי והרפואי של מבקשת 2 שנמצאת בהריון מתקדם, יש חשש כי הפרסום יפגע בבריאותה.

עמוד 1

2. אציין כי בדיון אשר נערך בפני ביום 14/3/2019 הודיע בא כוח המבקשות כי הוא חוזר בו מן הבקשה לגבי המבקשת 1. לפיכך החלטתי זו תתייחס למבקשת 2 בלבד.

3. סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה וסעיף 68 (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן: "החוק") עיגנו את הכלל אשר לפיו בית המשפט יערוך דיוניו בפומבי. מעקרון פומביות הדיון נלמד גם עיקרון פרסום ההליכים.

עקרון זה הוגדר כ"עקרון על" על ידי כב' השופט חשין בבש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל :

"הכלל הבסיסי הוא שאין פוגעים בעקרון פומביות הדיון לרבות בדרך של איסור פרסום פסק דין, אלא על יסוד הוראה מפורשת בחוק או על פי החלטת בית המשפט מכוח עילות מפורשות שנקבעו בחוק (ע"א 2800/97 ליפסון נ' גהל) עוד חשוב שנדע ונזכור : מדברים אנו בחריגים, ביוצאים מן הכלל, וכנדרש מכך יש לפרשם על דרך הצמצום".

הלכה זו חזרה בשורה ארוכה של פסקי דין והחלטות של בית המשפט העליון במהלך השנים, לרבות בפסיקה מן העת האחרונה. כך למשל, בש"פ 1039/19 מיום 05.03.19,

הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' שופטת אלמונית, עורכת דין פלונית ואח' שם קובע כב' הש' עמית כי :

"נוכח טיב החשדות המיוחסים למשיבות, ברי כי הנזק העלול להיגרם להם הוא נזק חמור, אשר חורג מהכאב, צער ומבוכה הנגרמים הרגיל לכל מי ששמו נכרך בחשד לפלילים. אילו עצרנו את הילוכנו בנקודה זו, הרי שדין הבקשה [להתיר את הפרסום - ע.י.] היה להדחות. ברם, בבואנו להחיל את החריג של אי הפרסום, הבדיקה היא דו שלבית : השלב הראשון - האם הפרסום יסב נזק חמור לחשוד ; והשלב השני - בהתקיים נזק חמור, האם בנסיבות העניין ראוי להעדיף מניעת נזק על פני הענין הציבורי שבפרסום.

....

שיקול נוסף שנזכר בעניין תורג'מן הוא "ככל שהראיות מוצקות ומבוססות הן יותר - קרא: קרב והולך מועד הגשתו של כתב אישום - כן גדל האינטרס הציבורי, הפרטיקולרי בפרסום פרשת זהותו של החשוד, ולהפך".

4. לכלל בדבר פומביות הדיון נקבעו חריגים בסעיף 68 לחוק באשר לצורך בהגנה על אינטרסים שונים. באשר לפרסומו של ההליך, נקבעו חריגים בהתאם לסעיף 70 לחוק. הוראת סעיף 70 (ה1) (1) לחוק, מסדירה את נושא איסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש כנגדו כתב אישום - הרלוונטי לענייננו.

על פי החוק "בית משפט רשאי לאסור פרסום שמו של חשוד שטרם הוגש נגדו כתב אישום או פרט אחר

מפרטי החקירה אם ראה כי הדבר עלול לגרום לחשוד נזק חמור ובית המשפט סבר כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום.

סעיף זה מתיר לבית המשפט לאסור פרסום שמו של חשוד בהתקיים שני תנאים מצטברים-

הפרסום עלול לגרום לחשוד "נזק חמור" וכן בית המשפט סבור כי יש להעדיף את מניעת הנזק על פני העניין הציבורי שבפרסום.

אדגיש כי נקבע בפסיקת בית המשפט העליון שמדובר בשני תנאים מצטברים (בש"פ 1999/17 שם טוב נ' מדינת ישראל).

5. ישאל השואל מהו "נזק חמור"? על כך השיב בית המשפט העליון, כב' השופטת בייניש, בבש"פ 1105/05 אמיר נ' מדינת ישראל :

"נטל כבד מוטל על חשוד המבקש להראות כי יגרם לו נזק חמור כתוצאה מפרסום שמו. אין כל ספק כי נגרם נזק לשמו הטוב של כל חשוד עת מתפרסם ברבים כי מיוחסות לו עבירות פליליות חמורות. לפיכך, כאשר נטען לקיומו של נזק חמור המטה את הכף למניעת פרסום, יש להצביע על נזק כבד במיוחד."

6. בענייננו, חשודה המבקשת 2 כאמור בביצוע עבירות חמורות (חשד לעבירות של השמטת הכנסה והלבנת הון בהיקף של עשרות מיליוני שקלים אשר הינם תוצאה של ביצוע עבירות מוסר על ידי המבקשת 1). אציין כי בשלב זה קיימת כבר החלטה נוספת של כב' הש' נועה תבור ה"ת 2146-2-19 ימ"ר ת"א נ. יהב בלילה ואח' אשר לפיה מתחזק החשד הסביר, בין היתר, כנגד המבקשת 2.

7. בא כוח המבקשת 2 טען כי מדובר במבקשת אשר מצבה הפיזי והנפשי כתוצאה מכך שהיא בהיריון מתקדם, ותחת נסיבות החקירה, קשה. כמו כן, מדובר במבקשת אשר סיימה לימודי משפטים ובעקבות תיק זה אינה יכולה להתחיל בהתמחות.

הוסיף בא כוחה המלומד וטען כי מדובר בתיק הנמצא בשלבים של חקירה, הנזק שנגרם כאשר מדובר בעבירות כנגד המוסר - עבירות של סרסרות לזנות - הינו נזק גדול מנזק שנגרם מפרסום כל עבירה אחרת "זה לא תיק תקיפה או גניבה" כמאמר הסניגור המלומד.

כפי שסיכם "זו מכה לא רק עבורה, זו מכה עבור הילדים ועבור בת הזוג". זהו, לטעמו, הנזק החמור.

8. דעתי אינה כדעת הסנגור. סוגיית איסור פרטיו של חשוד בפלילים מצריכה איזון בין הכלל הנובע מעקרון העל בדבר פומביות הדיון ובין זכויות האדם לכבוד, לשם טוב, ואף לפרטיות. על פי החוק והפסיקה, עקרונות זכות הציבור לדעת ופומביות הדיון ייסוגו מפני הצורך להגן על שמו הטוב ופרטיותו של חשוד, אך זאת בהתקיים נסיבות חריגות בלבד.

לא מצאתי כי בענייננו מתקיים "נזק כבד במיוחד", מעבר לנזק האינהרנטי הנגרם לכל חשוד בביצוע עבירות, גם מסוג העבירות דנן. גם הנזק הבריאותי הפוטנציאלי שנטען, לא הוכח ואינו ברור. על כן, כמצוות החוק והפסיקה, אני דוחה את הבקשה לאיסור פרסום שמה של המבקשת 2.

9. לבקשת בא כוחה של מבקשת 2, אני מעכבת את ביצוע ההחלטה ב-48 שעות לצורך שקילת הגשת ערר.

ההחלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, י' אדר ב' תשע"ט, 17 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.